

***ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 19. МАРТА 2007. ГОДИНЕ***

Председник већа: Само да вас обавестим да ћемо радити данас до пола један. Ја морам да изађем, имам смртни случај, па тако да знате.

Отварам заседање у кривичном предмету са службеном ознаком К.П. бр.5/03 у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјалног тужиоца КТ.С. бр. 2/03 од 21. августа 2003. године.

Констатује се да је веће у истом саставу.

Констатује се да су на наставак главног претреса приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокат Срђа Поповић и адвокат Нино Дошен Мајкић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића нико, окривљени Милорад Улемек, лично са браниоцем адвокатом Слободаном Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић, лично са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, окривљени Александар Симовић, лично са браниоцем адвокатом Миодрагом Рашићем и адвокат Желимир Чабрило, бранилац окривљеног Милоша Симовића адвокат Миодраг Рашић и адвокат Желимир Чабрило, бранилац окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Александар Поповић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Александар Зарић по заменичком пуномоћју адвоката Оливере Ђорђевић, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Жељко Грбовић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Ђорђевића, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Александар Зарић, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем по службеној дужности адвокатом Вељком Делибашићем, за кога се по заменичком пуномоћју које предаје јавља адвокат Марко Вукша, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Крстом Боботом.

Констатује се да је у наставку главни претрес јаван.

Главни претрес настављамо доказним поступком.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у допуну доказног поступка изведе доказ читањем акта о претресу стана окривљеног Звездана Јовановића у улици Марка Ристића број 3/22 у Београду.

Овај доказ као што знате тражио је бранилац окривљеног Звездана Јовановића и сам окривљени Звездан Јовановић. Суд је то прибавио па ћемо приступити читању најпре извештаја Министарства унутрашњих послова, Секретаријата унутрашњих послова у Београду, Управа криминалистичке полиције, Одељење за увиђајно оперативне послове од 26.3.2003. године.

«Дана 26.3.2003. године око 14,00 часова од стране начелника УКП-а Поповића, ово одељење је обавештено да се изврши увиђај на Новом Београду у насељу Бежанијска коса улица Марка Ристића број 3, други спрат, у стану број 22, власништво Јовановић Звездана. Изласком на лице места затечени су полицајци из СУП-а Београд, УКП, Друго одељење Поповић Небојша, Поповић Милутин и Капитаревић Небојша. Исти су изјавили да су дана 26. око 13,00 часова по одобрењу начелника Поповића насилно ушли у горе наведени стан на тај начин што су се преко терасе стана број 23 у истој згради власништво Ћетковић Војислава пребацили на терасу стана Јовановић Звездана, а потом су поломили дупли двокрилни прозор, лева страна, затим су ушли у стан Јовановића где су извршили претресање. Око 14,00 часова приликом изласка из стана на истоветан начин на који су ушли испред зграде су затекли припаднике УБПОК-а који су имали оригинал кључ од улазних врата стана Јовановић Звездана и са њиме су поново ушли у стан Јовановића где су опет извршили претресање и полицајци УКП-а, Другог одељења су из стана одузели следеће предмете. Три детонаторске каписле без ознаке, један пиштољски метак калибра 9мм, два комада за оптички нишан црне боје, два комада штитника за оптички нишан црне боје и један СНБ војнички каиш, једна самолепљива ознаку амблем полиција, личну карту на име Јовановић Звездана од оца Радомира, рођен 19.7.1965. године у Пећи, са пријавом стана на Новом Београду, улица Марка Ристића број 3, број личне карте 153899 издате од СУП-а Чачак, возачку дозволу на име Јовановић Звездана издата од СУП-а Београд број 662520, једну маскирну војничку блузу, један ПП са

омотом, две екс виде касете, четири посебне уплатнице на име Прица Предраг, пет посебних уплатница на име Хорватић Марија, две фотокопије докумената на немачком језику, једна фотокопија саобраћајне дозволе за моторно возило рег. ознака БН 67-76, на име Радуновић Милинка из Белог Манастира улица Војводе Мишића број 38, једну фотокопију царинске исправе на име Хорватић Марије за моторно возило «БМВ» 750 М, једна фотокопија уговора о закупу стана на име Јовановић Звездана, једно решење СО Нови Београд о порезу на оружје за 2001. годину на име Јовановић Звездана, две копије решења о закупу стана на име Кузељевић Обрада у Кули, улица Партизанска број 13Ф, једна копија пресуде Општинског суда у Краљеву на име Кузељевић Обрада и једна копија жалбе Општинском суду у Краљеву на име Кузељевић Обрада. Горе наведени стан је крим. технички обрађен од стране крим. техничара Ристић Часлава и Ускоковић Бранислава. Улазна врата стана су једнокрилна дрвена, обезбеђена су цилиндар бравом, стан је двоипособан, лева страна двокрилног прозора који је дупли је затечен са поломљеним стаклом. Улазна врата стана су закључана, запечаћена. На вратима је стављено упозорење, а два кључа су предата заменику начелника УКП-а Маврић Љубиши. И испод тога потпис капетана».

Овде имамо потврду након тога следи потврда Министарства унутрашњих послова Републике Србије. У Београду, УКП, Друго одељење, 26.3.2003. године, потврда о привремено одузетим предметима којом се потврђује да је овлашћено службено лице на основу чланова 82 ЗКП-а, приликом предузимања радње у складу са чланом 225 став 1 и 2 ЗКП-а, стоји празно, приликом уласка и претресања стана и других просторија без наредбе суда у складу са чланом 81 став 1 ЗКП-а, празно, приликом извршења наредбе од стране суда све стоји празно, од лица Јовановић Звездана из Београда, улица Марка Ристића број 33, дана 26.3.2003. године привремено су одузети следећи предмети, па онда је наведено 3 детонаторске каписле, то је оно што сам прочитала, 1 метак калибра 9мм, пиштољски, 2 комада штитника за оптички нишан, 1 СНБ војнички каиш, једна ознака амблем полиције, једна лична карта на име Јовановић Звездана, једна возачка дозвола на име Јовановић Звездан, једна маскирна војничка блуза, један ЦД диск са омотом, 2 ВХС касете, 4 посебне уплатнице на име Прица Предрага, 5 посебних уплатница на име Хорватић Марије. На месту где пише грађанин празно, овлашћено службено лице, празно, па онда идемо на другу страну под тачком 3, 2 фотокопије немачких докумената, једна фотокопија саобраћајне дозволе за «БМВ» БН 67-76, једна фотокопија царинске исправе на име Хорватић Марије, за «БМВ», једна фотокопија уговора о закупу стана на име Јовановић Звездана, једно решење с порезом за оружје, две копије решења о закупу стана на име Кузељевић Обрада, једна копија пресуде Општинског суда у Краљеву на име Кузељевић Обрада, једна копија

жалбе Општинском суду у Краљеву. Закључно са редним бројем 20, како сам и прочитала. Предмете одузели Поповић Живадин, Поповић Милутин и Паповић Небојша.

Имамо након тога, Министарство унутрашњих послова, Секретаријат у Београду, УКП, Друго одељење, од 26.3.2003. године, записник о претресању стана и других просторија у Београду, улица Марка Ристића број 1, 26.3.2003. године, претресање предузели службено лице Поповић Живадин, Ђајић Предраг, Капларевић Небојша. Власник стана држалац стана и других просторија, позван је да присуствује претресању стана Војислав Ћетковић, јединствени матични број 0607942880032, то је сусед, пише. Претресању стана присуствују Војислав Ћетковић из улице Марка Ристића број 1. На следећој страни врата су отворена силом јер њихов држалац није био присутан. Запечаћена су и остављено упозорење. Претресање је започето у 13,00 часова. Ознака, оно све што сам прочитала, јединствени матични број, име и презиме окривљеног, затим следи попис просторија дневни боравак, кухиња са трпезаријом, тераса, купатило, спаваће собе, ходник, закључан стан, у циљу уласка поломљен прозор кухиње са терасе. Приликом претресања нађени су предмети који су наведени у потврди о привремено одузетим предметима. Претресање је завршено 26.3.2003. године у 14,00 сати. Присутни грађанин, има нечитак потпис, неки Жарко и испод тога Ћетковић кога сам прочитала, службено лице Поповић Живадин и Ђајић Предраг. Потврда о привремено одузетим предметима. Друго одељење, 26.3.2003. године, кључ преузео радник Другог одељења УКП-а, СУП Београд, Поповић Небојша, његов потпис. Потврђује се да је потписано овлашћено службено лице приликом претресања стана и других просторија Дехељан Драган, па његов матични број 2508952710878, Београд, Бежанијских илегалаца број 64, општина Нови Београд, 26.3.2003. године у 13,30 часова. На основу члана 211 ЗКП-а, а из разлога проналаска предмета који потичу из кривичног дела, пронашао и привремено одузео следеће предмете: 1 карабин ЦЗ калибра 300, фабрички број 161005, без ременика и муниције, један пиштољ марке «Берета», модел 1934, калибра 9мм, број 586125, са једним оквиром без муниције, два кључа за врата, то је вероватно ознака кључа, пише број М31784АЕ, други РМ број 85 са привеском кожним са натписом «Легенд», закључно са редним бројем 3. Испод тога грађанин, нечитак потпис, да ли је Јеремић Драган, латиницом, и овлашћено службено лице Кецман Драган, потписан као овлашћено службено лице.

То би било оно што смо извели као доказ, што је тражила одбрана и сам окривљени Звездан Јовановић.

У прилогу имамо фотодокументацију. То можемо показати на документ камери, оно што је одузето од оптуженог.

Молим режију да укључи документ камеру да би смо то показали.

Лична карта на име Јовановић Звездана, показано.

Возачка дозвола на име Јовановић Звездана, извршен увид.

Амблем са ознаком полиција, то је фотографија број 3 која је у прилогу, извршен увид.

Једна маскирна блуза, извршен увид.

Фотографија број 5 – штитник за оптички нишан, извршен увид.

Фотографија број 6 - три детонаторске каписле и један метак калибра 9мм, извршен увид.

Фотографија број 7 – ЦД диск са пластичним омотом, извршен увид.

Фотографија број 8 – две видео касете, извршен увид.

Фотографија број 9 – војнички СНБ каиш, извршен увид.

Фотографија број 10 – показана збирна фотографија одузетих предмета из стана Јовановић Звездана, извршен увид.

Констатујем да смо извршили увид и у приложеноу фотодокументацију која нам је приложена уз ове писане извештаје.

Да ли има неко нешто да примети у односу на изведени доказ?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца нема ништа да примети.

Пуномоћници оштећених се не јављају за реч да нешто приметите у односу на изведени доказ.

Да ли се одбрана јавља за реч?

За реч се јавља бранилац окривљеног Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Ја бих само кратко овде да приметим да ово што смо данас прочитали као доказ у смислу ових докумената око претреса стана, оно што бих желео да приметим и да то уђе у записник, а то је да су прво предмети констатовано је да су предмети одузети од лица Звездана Јовановића. Знамо да је Звездан Јовановић лишен слободе 24., дакле налазио се у просторијама Централног затвора у Бачванској. Даљи коментар мислим да није потребан јер од њега нису могли бити одузети предмети. Даље, констатује се да су врата односно да се насилно ушло у стан јер власник стана није присутан. Знамо исто тако где се налази од 24. Звездан Јовановић. Трећа ствар, коју треба приметити односно одбрани оно што је запало за око, што исто су сматрали вредним да се то изнесе овде пред већем, а то је да ту раде две екипе, с тим што прва екипа улази, разваљује прозор кроз кухињски део, разваљују се врата и тако даље, улази се у стан, не знају се где су кључеви, а кључеви се налазе код УБПОК-а, да би касније радници УБПОК-а донели кључ и ушло се у стан. Следеће, оно што хоћу да нагласим је и да упоредимо две потврде, ову сада последњу коју сте прочитали, се односи, ја ћу вам рећи одмах, на Дехељан Драгана, и његов је то потпис ово што је изгледало као мало нечитко, то је потпис Дехељан Драгана, улица Бежанијских илгалаца број 64. Из ова два фактички документа, две потврде о привремено одузетим предметима и уласку у стан, не видимо везу уопште Дехељан Драгана и Звездана Јовановића у погледу извршења кривичног дела. Не улазим у ово шта су нашли код Дехељан Драгана, нити се то одбране бар Звездана Јовановића овог момента тиче, али с обзиром да је то све сведено на један како бих рекао, једну линију и све је то уподобљено Звездану Јовановићу и у оквиру списка се тако налази, ово сам сматрао за потребним да изнесем. Следећу констатацију коју бих хтео да врло кратко, то је да можемо приметити да је ово први претрес стана до сада у низу претресаних станова, а да немамо ниједну фотографију стана у који се ушло, а поготово потенцијално осумњиченог за извршење овако једног тешког кривичног дела. Дакле, у документацији коју суд поседује и која је нама доступна, ниједну фотографију ми немамо стана у затеченом стању и онога након што су радили. Зашто ово спомињем? Због тога што се чак ни у једном извештају ни писмено не наводи да је читав стан, рађени су како бих рекао са оним прахом тражени су отисци прстију, дакле, комплетан стан је био буквално црн, сада не улазим у то, није сада ни битно у којој мери, али буквално је био црн, прекривен оним прахом којим су се тражили отисци. Ја ћу само рећи да ме мало чуди да за особу која је осумњичена и то првоосумњичена и озбиљно осумњичена тада од стране органа унутрашњих послова и касније односно да не улазим сада у питање суда, тужилаштва и тако даље, да немамо ниједну једину фотографију. За разлику од досадашњих

предлога, мој предлог ће бити да ово се не изузима из списка, да ово остане као доказ, јер управо ово је показатељ начина рада, да не говорим, што ће се касније правити веза, и са оним цигаретама, улазак у Адмирала Гепрата у канцеларију број 55, са оним полицајцима, јер ово је управо доказ. Дакле, ово што сам изнео ове примедбе да је први пут, десетине станова смо гледали, када смо око ових лица која су везана за тај Земунски клан, како се то назива, да нико од првоосумњиченог за једно овако озбиљно кривично дело немамо ниједну фотографију. Ту нешто је, мени лично, за сада ћу само рећи чудно, нешто се не уклапа у неку досада виђену слику приложених доказа, и за разлику од до сада, ја сматрам да би ово требало да остане као нешто што ће остати као доказ, да се не изузима јер ово је управо огледало како се то радило и како се радило ван закона и баш зато нека остане да би и виша инстанца горе имала прилике и увида да види у то време како се ту радило, а ја ћу рећи директно како су се ствари подметале. Јер из овога ми не видимо уопште, нисмо ни сигурни, на крају није ни битно, није то нека велика ствар, један метак калибра 9мм и тамо неке три детонаторске каписле и у коначном, то се ради о војнику, или да уђемо у стан било ког војника или генерала, да уђемо и у стан генерала Бањца из УБПОК-а, па је питање шта би смо све тамо нашли, није то спорно шта је, него начин и ја уопште нисам сигуран да ли је то нађено, иако оно по својој вредности не представља нешто што би требало сада да губимо време око тога. Три каписле мање-више. Него начин и њихово утврђење. И ово што немамо никакву везу ово је стан Дехељан Драгана. Ја имам код себе ту потврду. Бежанијских илгалаца број 64 и Марка Ристића, Звездан Јовановић, не видим везу и две екипе у истом дану, за сат времена су урадили. Добро, није сада то битно за сат времена, али говорим ово су за мене озбиљне примедбе и баш због тога то би по мени требало да остане у списима и ја не тражим да се то издвоји. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко од бранилаца јавља за реч односно да стави примедбу на изведени доказ?

Констатујем да се нико не јавља за реч.

За реч се јавља окривљени Звездан Јовановић. Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Добар дан. председавајућа, пре свега ја бих рекао да ове три каписле које је наводно, то је класичан пример потурања нечега што апсолутно нема везе са истином председавајућа. Ја стварно не разумем шта ће прво мени те каписле. Друго шта ће ми у стану. Стварно то је један класичан пример потурања или фабриковања доказа. Јесте ли можда приметили да на тим сликама чак нема ни место где су затекли те каписле. Нема описа, нема ничега председавајућа.

Један класичан пример потурања. Још ово, ја бих само замолио ово веће, ту не видимо шта је садржај тих касета, чак, нису нам навели, а врло је битан тај садржај касета због нечег другог. Значи један класичан пример упада и потурања нечега. Имали су моје кључеве од стана, имали су све. Знали су где ми стоји породица и раде нешто овако. Ја бих вас само замолио да се затражи детаљна истрага тога и друга ствар, све ово што је рекао мој бранилац, цео стан су ми оцрнели са тим прахом, а ниједан ту извештај немамо о узиманим отисцима. Само толико.

Председник већа: Добро. Хвала. Да ли се још неко од оптужених јавља да стави примедбу?

Констатујем да се нико од оптужених више не јавља за реч.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се по службеној дужности читање пресуде дисциплинске комисије Адвокатске коморе Београда, у предмету дисциплинске одговорности окривљене Радомировић Весне, адвоката из Београда.

Суду су достављени на захтев списи број 82/04 против адвоката Радомировић Весне, од стране Адвокатске коморе Београда.

Констатујем да се зна да је претходним решењем Адвокатске коморе овом пресудом била оглашена кривом за два дисциплинска прекршаја, па је Адвокатска комора Србије, под бројем 13/05 донела решење да се укида пресуда дисциплинског суда Адвокатске коморе Београда, број 82/04 од 25.5.2005. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење. 25.1.2007. године, вршим увид у записник са главног претреса, пресуда је након већања и гласања јавно објављена, окривљена Радомировић Весна адвокат из Београда, са седиштем адвокатске канцеларије у Београду, Тимочка 2, под римско један, одговорна је зато што је дана 11. априла 2003. године злоупотребила поверење Радомира Марковића као осумњиченог у просторијама УБПОК-а у Београду, улица Макишки пут бб, у предмету који носи ознаку код Посебног одељења Окружног суда К.П.бр.6/03 те је потписала и оверила својим печатом записник о саслушању осумњиченог иако истом није присуствовала, нити је обавила поверљив разговор, нити је осумњиченог упознала са његовим правима у поступку, чиме је извршила тежу повреду дужности адвоката из члана

124 став 1 тачка 20 Статута адвокатске коморе па јој веће у смислу члана 51, 52 Закона о адвокатури, изриче новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је Радомировић Весна адвокат из Београда, дужна да плати у року од 8 дана од дана коначности ове пресуде, под претњом принудног извршења. Обавезује се Радомировић Весна да на име трошкова дисциплинског поступка плати износ од 20.000,00 динара на рачун Адвокатске коморе Београда, наведен број коморе. И под римско два, Весна Радомировић, ослобађа се од одговорности да је дана 7. априла 2003. године злоупотребила поверење Звездана Јовановића као осумњиченог у просторијама УБПОК-а у Београду, у предмету кривице осумњиченог Звездана Јовановића због кривичног дела из члана 122 у вези члана 125 КЗ Ј, потписала и оверила својим печатом записник о саслушању осумњиченог иако истом није присуствовала, нити је са осумњиченим обавила поверљив разговор, нити је осумњиченог упознала са његовим правима у поступку.

Констатујем да је прочитана ова одлука дисциплинске комисије Адвокатске коморе Београда.

Да ли има неко нешто да примети у односу на изведени доказ?

Заменик Специјалног тужиоца нема примедби.

Пуномоћник оштећених нема примедби.

Да ли се неко од одбране јавља за реч?

Бранилац окривљеног Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Мислим да што се тиче примедби не у оном класичном смислу и због тога већу нећу одузимати време, ипак се ради о одлуци једног органа, дакле дисциплинског органа коморе. који ће се разматрати када имамо у виду одбрану Звездана Јовановића у склопу свих изведених доказа, тако да сада пред овим већем да стављам примедбу на одлуку дисциплинске, мислим да овог момента није чак ни компатибилно са овим што радимо овде. Ви сте прочитали одлуку, она је таква каква јесте и она ће у том склопу се и разматрати у целини свих изведених доказа, тако да конкретно ја немам шта, сем према комори, а не према овом већу да питање одлуке дисциплинског суда ово веће сигурно не може ни мењати, ни ревидирати, нити у било ком смислу, евентуално то је тако како јесте, па ће то бити разматрано у склопу одбране даље. Хвала вам.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч? Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Ја нисам планирао да се јавља за реч, али бих се ипак јавио после колеге Вукасовића. Ја нисам чуо извињавам се ако грешим, али да ли је ова одлука правноснажна?

Председник већа: Ја сам рекла да је то одлука првостепене комисије.

Адв. Крсто Бобот: А да ли је правноснажна?

Председник већа: Рекла сам вам да није.

Адв. Крсто Бобот: Значи ја стављам примедбу да смо прочитали једну одлуку која није прошла процедуру жалбе па може бити укинута као што је укинута и претходна. Значи ово није коначна да кажемо ствар решена у оквиру дисциплинских органа Адвокатске коморе. Ето то је моја примедба.

Председник већа: Прочитано је изворно и речено како је прочитано.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Могли смо да прочитамо и претходну која је укинута, можда ће и ова бити укинута. Ми то не знамо.

Председник већа: Наравно. Да ли има још неко нешто да примети у односу на изведени доказ?

Констатујем да нема примедби.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

На предлог Специјалног тужиоца усваја се предлог да се у допуну доказног поступка изврши читање преписа картона личног задужења из магацина Јединице за специјалне операције у Кули.

Сада хоћу да се договоримо око извођења овог доказа, пошто овде има више лица која су из Јединице за специјалне операције, питам прво Специјалног тужиоца да ли ћемо да узмемо да прикажемо задужење за сва лица или само за лица конкретно која су на нашој оптужници?

Заменик Специјалног тужиоца: Само на оптужници.

Председник већа: Прелазим на читање.

Задужење за окривљеног Јовановић Звездана. Можда је најбоље да покажемо то на документ камеру па да ви то читате, да ја не бих показивала, из књиге 10 покажите, сами ћете читати. Имамо Јовановић Звездана, Луковић односно оптуженог Улемек Милорада, Пејаковић Сашу, Тојага Жељка и на крају имамо оно што је предлагао Специјални тужилац да се изврши увид у попис ове пушке ГЗ. Изволите.

Молим режију да укључи документ камеру. Сада покажите то.

Овде имамо пиштољ «ХС 9», серијски број, да вам не читам све, пошто се види. Имамо серијски број наоружања, назив оружја, датум задужења и датум раздужења. Оно што је раздужено и постоји, види се из документације оно што окривљени Јовановић Звездан није раздужио.

Показујемо листу задужења за како овде пише Луковић Милорад – Легија, такође серијски број оружја, датум задужења и датум раздужења.

Извршен увид и читање.

Идемо на Пејаковић Сашу. Код Пејаковић Саше имамо само један пиштољ «ЦЗ 99», серијски број 115425 и датум раздужења је 28.3.2003. године, пошто се то не види добро на камери.

Извршен увид и читање.

Тојага Жељко.

Констатујем да смо извршили увид у појединачно задужење и сада прелазимо на страну која је обележена у списима 1772/735 у односу на наоружање које је означено ГЗ.

Извршен увид.

Констатујем да смо извршили увид у појединачни попис.

Да ли неко има нешто да примети у односу на изведени доказ?

За реч се јавио заменик Специјалног тужиоца. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Поводом овог изведеног доказа, ја имам предлог да позовете и у својству сведока саслушате...

Председник већа: Имате ли прво примедбу на изведени доказ?

Заменик Специјалног тужиоца: Не.

Председник већа: Немате?

Заменик Специјалног тужиоца: Не. Дакле, имам предлог да у својству сведока позовете и саслушате Цвијетиновић Зорана сада припадник Жандармерије, раније припадник ЈСО-а, радио је као оружар у ЈСО, а на околности конкретно задужења Јединице са пушкама ГЗ, посебно са пушком са оптичким нишаном. Колико је тих пушака било, ко је био задужен тим пушкама и да ли су оне раздужене. Значи припадник Жандармерије Цвијетиновић Зоран.

Председник већа: Кажите ми да ли можда тужилаштво располаже подацима да ли је та пушка раздужена или није раздужена када предлагете сада сведока?

Заменик Специјалног тужиоца: Имам службени податак да та пушка није раздужена.

Председник већа: Није раздужена?

Заменик Специјалног тужиоца: Да.

Председник већа: Добро. А што то нисте предложили суду?

Заменик Специјалног тужиоца: То је службена белешка.

Председник већа: Добро. Да ли има неко други да стави примедбу од осталих учесника у кривичном поступку на изведени доказ пре свега и онда уједно можете се истовремено изјашњавати поводом предлога заменика Специјалног тужиоца? За реч се јавио бранилац оптуженог Улемек Милорада адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала председниче. Ја нећу ставити никакву примедбу на изведени доказ. Али у погледу предлога заменика Специјалног тужиоца желим да дам своје изјашњење. Ако смо ми већ прибављали тај извештај о стању и задужењу и раздужењу и добили писмени извештај не знам чему је и у ком смеру покушава да се путем саслушања сведока утврди бројно стање, датум раздужења и тако

даље. Изгледа да ћемо доћи у ситуацију да сада уколико нам буде потребно да морамо да зовемо сведоке за све оно што се налазило од оружја у Јединици. Имамо дакле да салдирам, имамо извештај о стању задужења и раздужења, не знам на који начин би се тај извештај могао компромитовати. Противим се извођењу доказа саслушањем овог сведока. Хвала.

Председник већа: Добро. Хвала. За реч се јавио бранилац оптуженог Звездана Јовановића. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. У смислу примедби на овај изведени доказ, генерално не. Само молим веће да се овде констатује и примети да и код свих лица која смо данас овде погледали око њиховог задужења, не улазим тамо у раздужење пошто се није баш све могло добро видети, али није то толико битно, да се приметити да не постоји апсолутно пушка «Хеклер Кох», ни код Звездана Јовановића, Милорада Луковића и свих осталих лица. То је под један. Под два, мерач даљине марке «Бушнел», не знам сада баш нагласак, да се ту не погрешити, који је био овде изведена је фотографија тог мерача даљине, да је одузето од Звездана Јовановића, а касније видимо од Жељка Павловића и тако даље, видимо да овде нико од лица, а почев ја говорим о Звездану Јовановићу, није било на задужењу код њега, што управо говори у прилог и онда када сам стављао примедбу на фотографију за мерач даљине марке «Бушнел», да је то у суштини један фалсификат који је подметнут Звездану Јовановићу. Што се тиче предлога тужиоца Специјалног, у вези саслушања Цвијетиновић Зорана, ја генерално, мој став је увек био да се никада не противим саслушању. Међутим, морам овде пре него што бих, ја бих замолио можда веће да овде се сад поставља питање да ли постоји такозвано двојно књиговодство како бих то назвао, каква је то службена белешка о постојању задужења личног које није официјелно, које смо данас погледали, да ли тужилаштво располаже евентуално подацима да постоји нека друга евиденција која није како бих рекао официјелна, тако морам да назовем, јер данас сматрам да је то официјелна документација о задужењу које смо данас погледали. Ако требамо да усмено саслушавамо на околности Цвијетиновић Зорана, онда пре тога бих ја не знам шта смо онда чекали три и по године да видимо да постоји значи у ЈСО, или шта се то ради, нека друга документација. Дакле, без по мени изјашњења тужиоца шта та службена белешка, а и ваше питање ја мислим да је на месту због чега нису доставили, па тужилац каже да је то била службена белешка, не улазим у форму каква је, одакле сада. Значи овде сада већ се уводи питање некаква како сам ја схватио сумње, не сумње него тврдње тужилаштва да постоји двострука документација о којој треба да нам посведочи Цвијетиновић Зоран. Ја не знам, ако сам добро записао,

Цвијетиновић Зоран. Ја не знам ко је тај, он ме у коначном не занима. Мене занима официјелна документација која постоји. Какву документацију сада после ево четврте године да се донесе, ја не знам. У коначном веће ће одлучити, ја лично мислим да то на мала врата се онда уводи нешто што, некаква врста нечега што претходно тужилаштво није јасно и недвосмислено раздефинисало колики је број евиденција и које су то све евиденције. Због чега та евиденција није донета, ако постоји нека друга о којој би требало да се изјашњава Цвијетиновић Зоран. Не знам зашто је то уопште недоступно и чему је то, да би њега усмено саслушавали о томе. Тако да ја ћу то оставити суду у сваком случају на оцену, али мислим да је то нешто што прелази ипак границе по мени и не би се даље изјашњавао. Хвала вам.

Председник већа: Да ли се још неко од бранилаца јавља за реч поводом извођења овог доказа и стављања примедби евентуално, у односу на предлог који је ставио Специјални тужилац?

Констатујем да се нико не јавља за реч.

Јавио се оптужени Милорад Улемек. Изволите.

Опт. Милорад Улемек: Добар дан. Првоокривљени Милорад Улемек. Госпођо председавајућа, ја немам примедбу, али бих дао један да кажем предлог или бих учинио једну малу испомоћ господину тужиоцу, а везано за овај предлог. Наиме, покојни тужилац господин Милан Радовановић је, па сада не знам већ пре колико времена, али судском већу којим је председавао господин Марко Кљајевић, предао списак свих пушака «Хеклер Кох» Г, између осталог међу којима се налазе модели ГЗ, које су се налазиле у магацину за специјалну опрему, са свим значи њиховим карактеристикама и са реверсом задуживања. То се значи налази у списима и то суд може да провери да се увери у то, тако да можда и нема потребе да се саслуша Цвијетиновић. А против тог сведока, његовог саслушања ја немам ништа против. Али сматрам да би пре тога требали да значи имамо увид у ову белешку и ове папире које је већ тужилаштво предало. Друга ствар, ја бих замолио суд да тражи од тужиоца да се изјасни, пошто је тужилац малопре изјавио да та пушка није раздужена. То овако оставља једно отворено питање и ја не знам о којој се пушци ради. Значи ако тужилац има сазнања да нам каже која то пушка није раздужена, пошто ја не могу да тражим од њега да се изјашњава, ја бих замолио суд да тражи од тужиоца да се изјасни, да би били начисто о чему се ту ради, да сада овде ми не би улазили колико видим у неке запетљане приче, и да неке ствари не би остале недоречене. Само толико.

Председник већа: Ја колико сам разумела заменика Специјалног тужиоца ради се о пушци ГЗ. Тако је био предлог. Јесте ли ви разумели то?

Опт. Милорад Улемек: ГЗ, али која ГЗ? Тужилац је рекао та пушка није раздужена. Сада на коју се пушку односи? Значи само то да се разјасни, уколико тужилац има некаквих својих сазнања. Толико само.

Председник већа: Добро. Хвала. Да ли се још неко јавља за реч?

За реч се јавио оптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Председавајућа, ја бих само замолио да ми се достави та фотокопија тог евентуалног мог задужења коју сте овде показали, па бих евентуално уколико будем видео евентуално касније ставио примедбу уколико будем имао.

Председник већа: Добро. То ћете у току данашњег дана.

Опт. Звездан Јовановић: Захваљујем.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч?

Констатујем да се нико више не јавља за реч у вези изведеног доказа.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Усваја се предлог заменика Специјалног тужиоца па се врши читање документације у вези одузимања дроге која је нађена у сефу «Комерцијалне банке» у Београду.

Прелазим на читање.

«Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Ресор државне безбедности, датум 22.2.2001. године, број 142, решењем заменика начелника РДБ-а број 125 од 21.2.2001. године образована је комисија у саставу мајор Драган Грбовић, начелник Друге управе,

председник комисије самостални инспектор Добривоје Стошић, шеф одсека у Седмој управи члан комисије и старији заставник Горан Рајчић, стручни сарадник у Седмој управи, члан комисије са задатком да изврше попис ствари и предмета који су власништво РДБ-а, налазили су се у «Комерцијалној банци» АД Београд, која је до пописа ове комисије чувао помоћник начелника РДБ-а Бранко Црни. Након што је руководилац службе трезора Нада Бацановић отворила трезор, Бранко Црни је у присуству чланова комисије отворио две касе, па је комисија констатовала да се у њима налазе ствари и предмети службе и то: опојна дрога пакет број 1, опојна дрога у следећим количинама, пакет број 1 – 13 кг, пакет број 2 – 13 кг, пакет број 3 – 12 кг, пакет број 4 – 18 кг, пакет број 5 – 13,5 кг, пакет број 6 – 10 кг, пакет број 7 – 12 кг, пакет број 8 – 19,5 кг, пакет број 9 – 9,5 кг, пакет број 10 – 10 кг, пакет број 11 – 18 кг, пакет број 12 – 18 кг, пакет број 13 – 18,5 кг, пакет број 14 – 14,5 кг, пакет број 15 – 13 кг, пакет број 16 – 19 кг, пакет број 17 – 15,5 кг, пакет број 18 – 12 кг, пакет број 19 – 10 кг, пакет број 20 – 6,5 кг, пакет број 21 – 2,1 кг, пакет број 22 – 16,5 кг, пакет број 24 – 18 кг, пакет број 25 – 13 кг, пакет број 26 – 13 кг, пакет број 27 – 13 кг, пакет број 28 – 13 кг, пакет број 29 – 13 кг, пакет број 30 – 10 кг, пакет број 31 – 13 кг, пакет број 32 – 10 кг, пакет број 33 – 18 кг, пакет број 34 – 10 кг, пакет број 35 – 13 кг, пакет број 36 – 13 кг, пакет број 37 – 13 кг, пакет број 38 – 11,5 кг, пакет број 39 – 13 кг, пакет број 40 – 12 кг, пакет број 41 – 11,5 кг, пакет број 42 – 13 кг. Комисија констатује да нема оштећења оригиналних паковања. Укупна тежина 554,60 килограма, закључно са редним бројем 42. Истичемо да је количина дроге у пакетима приближно у килограмима јер је комисија констатовала да се у просторији где је вршила попис и мерење налази вага која је неисправна тако да ће новоформирана комисија утврдити тачну количину када ће се дрога изнети у службене просторије Ресора државне безбедности. Пошто комисија у службеним просторијама «Комерцијалне банке» АД Београд, није могла да изврши попис ствари и предмета. Комисија са Бранком Црним спровела је комби до службених просторија РДБ-а где је сачинила овај записник. Завршила је са радом 22.2.2001. године у 15,00 часова. Рађено у 5 примерака, достављено 1х н.р.РДБ, 1х зн. РДБ, 3х Комисији. Ствари предао Бранко Црни. Комисија Драган Грбовић, Добривоје Стошић, Горан Рајчић, потписано од стране Комисије.

Имамо, на основу члана 43 став 1 и 69 Закона о државној управи, члан 7 Закона о унутрашњим пословима и члана 5 Правилника о унутрашњој организацији Министарства унутрашњих послова, па у загради стоји ДТ09 број 3136/99 од 31. децембра 1999. године, доносим решење, образује се комисија у следећем саставу, Драган Карлеуша, заменик начелника Управе криминалистичке полиције, у даљем тексту УКП, у седишту Министарства, за председника комисије Драган

Грбовић, начелник Друге управе Ресора државне безбедности, у седишту Министарства, за заменика председника комисије Златко Кесић, заменик начелника Четвртог одељења УКП-а, у Секретаријату унутрашњих послова у Београду, за члана комисије, Горан Рајчић радник Седме управе Ресора државне безбедности, седиште у Министарство, за члана комисије Горан Драшковић оперативни радник Другог одељења. Задатак комисије је да утврди веродостојност записника о примопредаји супстанце за које постоји сумња да се ради о опојним дрогама између одговорних лица бившег и садашњег руководства УКП-а у ресору јавне безбедности и ресору државне безбедности, те да се стање приказано у тим записницима упореди са стањем на лицу места. У касама, челичним орманима који се налазе у УКП-у у седишту министарства у Београду, Кнеза Милоша 101, у укупној количини од 72.944,9 грама и у трезору АД «Комерцијалне банке» филијале у улици Лоле Рибара (улица Светогорска) коју користи само РДБ, у укупној количини од 554,60 кг. На лицу места ће се извршити тест на дрогу и узети одговарајући узорци за потпуну лабораторијску анализу Институту безбедности. Записник и налаз лабораторијског вештачења доставиће се непосредно министру, а уколико се утврди да се ради о опојној дроги уништиће се на прописан начин и о томе сачинити записник. Рад комисије је јаван у свим фазама. Решење доставити кабинету министра, председнику, заменику и члановима комисије, а решење ступа на снагу одмах. Министарство унутрашњих послова, број 1423/2001, 8. март 2001. године, потпис министра унутрашњих послова Душана Михајловића.

Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Управа криминалистичке полиције, 10 број – 230, 21.3.2001. године, записник о комисијском уништењу опојних дрога, дана 9.3.2001. године, решењем број 01 број 1423/2001 од 8.3.2001. године, министар унутрашњих послова Републике Србије, образовао је комисију Драган Карлеуша, Драган Грбовић, Златко Кесић, Горан Рајчић, Горан Драшковић и ту су назнаке њихових звања и задужења. Задатак комисије као у решењу. Дана 9.3.2001. године комисија је извршила сравнивање садржаја две металне касе које се налазе у УКП-у са стањем које је установила комисија УКП-а, и констатовано је да је стање непромењено. Затим су радници Института безбедности узели узорке супстанце, по методи случајног избора и након лабораторијског вештачења установили односно потврдили да се ради о наведеним опојним дрогама. Целокупна количина дроге затечена у металним касама УКП-а, пренета је у конференцијску салу МУП-а Републике Србије. Комисија је присуствовала отварању једног трезора «Комерцијалне банке» у Београду, улица Светогорска у присуству члана комисије из РДБ-а Драгана Грбовића и Горана Рајчића који су констатовали да је трезор

пре отварања био уредно запечаћен и закључан и да се при отварању налазило тачно 554,60 кг опојне дроге и да је стање непромењено. Том приликом радници Института безбедности као и радници Савезне управе царина као у претходном поступку утврдили су брзим тестом, а потом и лабораторијском анализом да се ради о опојној дроги хероин и о томе дали налаз. Целокупна количина хероина одмах је пребачена у конференцијску салу МУП-а Републике Србије. Одмах након завршене конференције за штампу целокупна количина опојних дрога како она која се налазила у УКП-у МУП-а, тако и она која се налазила у трезору «Комерцијалне банке», под оружаном пратњом, пребачена је у термоелектрану Обреновац, где је у присуству комисије уништена спаљивањем. Рад комисије и поступање са опојним дрогама од момента отварања касе до момента спаљивања обављао се јавно и у присуству домаћих и страних новинара и тв екипа. Прилози, два извештаја о прегледу каса УКП, МУП-а Републике Србије од 24.2., вештачење наведених дрога, списак опојне дроге за уништење у термоелектрани Никола Тесла, прилог записник о раду комисије број 305 од 12.3.2001. године, потписи чланова комисије, Драган Карлеуша, Драган Грбовић, Златко Кесић, Горан Рајчић и Горан Драшковић. Овде имамо затим записник о преузимању затворене оставе депоноване у трезору банке од 22.2.2001. године, из које произилази да је 9.3.2001. године радник МУП-а Николић уз претходну најаву председника банке тадашње «Комерцијалне» Љубомира Михајловића, дошао са овлашћеним радницима МУП-а, тв екипом и новинарима и преузео предмете из трезора банке у улици Светогорској број 42.

Молим Никола да ми доставите да прочитамо налаз.

Даље у вези овога читамо март 12.2001. године Министарство унутрашњих послова – Криминалистичка полиција вештачење узорка на присуство опојних дрога узорци изузети дана 19.3.2001. године из зграде Републичког МУП-а Србије, Кнеза Милоша 101 и Трезора «Комерцијалне банке» Иво Лоле Рибара. У прилогу акта доставља се извештај о извршеном вештачењу. Прелазим на читање овог извештаја. Дана 9.3.2001. године сарадници Института безбедности су присуствовали тестирању узорака прашкастих супстанци које је у присуству представника медија обављено у згради Републичког МУП-а Србије Улица Кнеза Милоша 101 и у Трезору «Комерцијалне банке» након завршеног прелиминарног тестирања од истих узорака узете су појединачне пробе како би се у лабораторији за физичко-хемијска и биолошка испитивања Института безбедности извршила идентификација истих. У Институту безбедности урађена су одговарајућа испитивања о чему се доставља следећи извештај. Опис узорака на анализу су достављена 3 узорка прашкасте супстанце које је

сарадник Института изузео од узорака који су тестирани комплетом за теренско испитивање дрога у згради Републичког МУП-а Србије у улици Кнеза Милоша 101. Узорци су смештени у стаклене бочице и обележени ознакама 1-а (34) и 2 (8) и 1-б (3). Бројеви наведени у заградама представљају ознаке узорака који су а за које се тражи идентификација. Узорак 1-а (34) светло смеђа фино спрашена прашкаста супстанца смеђе боје, узорак 2 (8) светло смеђе фино спрашена прашкаста супстанца смеђе боје, узорак 1-б (3) зеленкасно смеђа фино спрашена супстанца. На нализу су такође достављена и три узорка прашкасте супстанце које је сарадник Института изузео од узорака који су тестирани комплетом за теренско испитивање у Трезору «Комерцијалне банке» у улици Иве Лоле Рибара. Узорци су смештени у стаклене бочице обележени ознакама 1, 2 и 3 и допремљени у лабораторију Института безбедности. Физичко-хемијска испитивања и резултати за анализу достављених узорака су након њиховог микроскопског прегледа за идентификацију коришћене инфра црвене спектро фотометрије танкослојне и гасне алматографије. Микроскопском анализом узорка 1-б (3) уочавају се длачице са цистолитима који потичу од епидермалног ткива листа карактеристичне морфолошке грађе потврдио је да се ради о биљци «канабис» из фамилије «канабика». На основу добијених резултата извршених испитивања даје се следеће

М И Ш Љ Е Њ Е

1. Узорак 1-а (34) садрже опојну дрогу хероин и дијацетил морфин у облику базе.
2. Узорак 2 (8) садржи смешу опојне дроге хероина и активних разблаживача кофеина и прокаина.
3. Узорак 1-б (3) представља опојну дрогу марихуану.

Достављени узорци 1, 2 и 3 изузети из Трезора «Комерцијалне банке» међусобно су истоврсни и садрже опојну дрогу хероин. Анализу извршила магистар Љиљана Јеремић начелник лабораторије потпуковник магистар Миленко Ерцег.

Прелазим на читање дописа Министарства унутрашњих послова Србије под бројем 74954 од 8.11.1996. године директору Николићу. Испитивање непознате супстанце достављамо вам 6 килограма бруто килограма непознате супстанце за коју се основано сумња да је опојна дрога хероин заплењено на граничном прелазу Димитровград. Након

завршене хемијске анализе извештај доставите Ресору Државне безбедности Кнеза Милоша 92 помоћнику начелника РДБ-а Милану Проданићу. Помоћник начелника Милан Проданић.

Прелазим на читање записника о царинском прекршају од 6.11.1996. године у 18 часова гранични прелаз Градина Стубла Јакуп занатлија Подујево дана 6.11.1996. године дошао је на овај гранични прелаз на улазу у СРЈ именовани путник путничким аутом марке «Рено 4» регистарске ознаке ПР 135-585 детаљном контролом празног аута пронашао сам у фабричкој шупљини аутомобила испод задњег седишта у попречној греди каросерије следећу сакривену и непријављену робу: 6 ипо (брото) килограма опојне дроге хероин. До робе сам дошао скидањем поклопца са горње површине попречне гредице припремљеног за те сврхе. Роба која је предмет прекршаја са записником и путничким аутом предајем Царинарници Димитровград у даљу надлежност.

Затим имамо извештај Министарства унутрашњих послова Центар Ниш 3174 20.7.1998. то прати ову документацију да би се видело порекло ове дроге која је пронађена у МУП-у и у Трезору «Комерцијалне банке». Даном 2.6.1998. у 21,30 на граничном прелазу Градина Димитровград пронађена је опојна дрога тежине бруто 2,1 килограма код нашег држављанина Никољ Богдана стално насељен у Београду улица Босанска бр. 24. У прилогу дописа достављамо записник и 2,1 килограм опојне дроге. Уз то иде записник о царинском прекршају и имамо извештај Министарства унутрашњих послова под бројем 339/96, вештачење прашкасте супстанце 13.10.1996. године од 9 часова на граничном прелазу Градина у камиону словеначких регистрација КП 64-77 којим је управљао држављанин Словеније Осим Марко рођен 15.2.1965. у Крању, пронађена је прашкаста супстанца за коју се претпоставља да је хероин, супстанца је упакована у 288 пакета различите тежине и облика бруто тежине око 190 килограма и имамо тих 288 потврда којим се потврђује да су царинарници одузели ову количину дроге од словеначког држављанина.

Сад ћемо прећи на фотодокументацију оригиналну која се налази у списима Република Србија – Министарство унутрашњих послова – Управа криминалистичке полиције – фотодокументација поступак проналажења презентоване и уништавања дроге пронађене у Трезору «Комерцијалне банке» у улици Светогорској 9.3.2001. године.

Молим Вас Никола режија нек укључи ову документ камеру да покажемо ову фотодокументацију. Окрените ово пређите, ово сам прочитала.

Фотографија број 1 показује метална врата која обезбеђују улаз према Трезору, да не читам ово видите испод сваке фотографије не читам легенду шта значе. Људи се на документ камери из фотографија испод тога легенда ви читајте сами, да не бисмо понављали. Изволте.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли бисте били љубазни да нам се прикаже поново само прва страна због датума када је сачињавана фотографија.

Председник већа: Добро, да се прва страна покаже.

Констатује се да је датум, само да прочитамо цео почетак тамо јер то се још једном појављује у списима на шта се ставили прошли пут код показивања оне, овај фотодокументације у односу на Бубањ поток и «Линес» разлика, али постоји разлика ваљда у датуму кад је направљена фотодокументација и датуми кад су фотографије направљене и здрзжене списима. То ја тако тумачим, али ајде ево прочитаћемо.

Република Србија – Министарство унутрашњих послова то је прва страна Управа криминалистичке полиције носи ознаку списка 1786/73. Испод тога фотодокументација, предмет: Поступак проналажења презентовања и уништавања дроге пронађене у Трезору «Комерцијалне банке» у улици Светогорска дана 9.3.2001. године. Испод тога на самом дну стоји Београд, 18.6.2004. године.

Фотографија број 3, фотографија број 4, фотографија број 5, даље, фотографија број 6, ајмо даље, фотографија број 7, идемо даље. Фотографија број 8, идемо даље. Фотографија број 9, идемо даље. Фотографија број 10, 11 и 12, ајмо даље, то је фотографија број 11, даље, фотографија број 12, идемо даље. Фотографија број 13, даље, фотографија број 14, 15, 16, 17 и 18 показује начин изношења дроге из Трезора до транспортног возила, ајмо даље. Фотографија број 19, фотографија број 20, даље. Фотографија број 21, добро. Фотографија број 22, ајмо даље. Фотографија број 23, ајмо даље. Фотографија број 24, даље. Фотографија број 25, даље. Фотографија број 26, ајмо даље. Фотографија 27, 28, 29, 30 и 31, ајмо даље. Фотографија број 32, добро, фотографија број 33, добро, фотографија број 34, даље. Фотографија број 35, фотографија број 36, идемо даље. Фотографија број 37, фотографија број 38 и 39, фотографија број 40 и врши се увид до фотографије број 47 са легендом приказује начин на који је заплењена дрога уништена уз помоћ радника ложача Термо-електране Обреновац, ајмо даље. Фотографија број 41, фотографија 43, 44, 45, 46, фотографија 47, готово.

Извршен је увид у фотодокументацију која је пратила овај писани материјал који је изведен као доказ. Да ли има неко нешто да примети у односу на изведене доказе.

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају ништа да примете у односу на изведене доказе. Да ли се неко од одбране јавља за реч? За реч се јавио бранилац првооптуженог Милорада Улемека адвокат Слободан Миливојевић, изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја се нећу изјашњавати у овом тренутку ни о прочитаним писменим доказима нити о фотодокументацији, то ће бити предмет посебне анализе када за то буде поступак дозволио. Хвала Вам.

Председник већа: За реч се јавио бранилац оптуженог Звездана Јовановића, изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Да, само кратко да констатујем да је овде, неовисно од тога што је разлика у датуму да је 2004. године рађена, прављена фотодокументација, међутим врло је уочљиво да имамо само строго пробране фотографије које једноставно у једној целини би требало да оставе утисак једног догађаја који се догађао у низу. Међутим то су истргнуте фотографије у којима највише доминира лик и дело Карлеуше то је, не знам шта ту било потребе да се Карлеуша слика и врло интересантна једна ствар, то је фотографија која је увек мени кад год сам гледао те фотографије увек је изазивала сумњу а то је да на једној фотографији присуство старешине МУП-а на коме видимо Карлеушу. Ја лично немам поверења у њега па према томе и не могу да верујем тој фотографији, али врло интересантно ако погледамо тих 47 фотографија на колико сегмената су оне разбијене. Присуство свих како се зове, телевизијских екипа и тако даље, ми немамо ни један видео снимак свега тога и да не говорим даље, што каже колега за то ћемо јер мислим да је питање заједничког једног овај наступа око тога ћемо изнети касније, али за сада овај низ фотографија које смо добили то је само једноставно нешто истргнуто које је требало да остави утисак једног ето законитог рада а из тога не видимо нигде ни тужиоца ни судију. Ја не знам, могуће да сам ја овај, евентуално испустио много тога кад је у питању процесни део права али та дрога никако није могла на начин како је одузета и кад је одузета она је прошла одређену судску инстанцу било коју, она није власништво МУП-а, није власништво Драгана Карлеуше, не може МУП сам да уништава и да прави сам комисију од својих радника. Видимо по првом извештају да се дрога из

банке где вага није тачна доноси у просторије МУП-а и онда видимо дивну фотографију како из Кнеза Милоша 101 се износи и треће све ово зашто се не наводи 2001. година још увек појединци из Владе Републике Србије у тесним односима са подземљем. Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља са бранилачке стране да стави примедбу на изведени доказ.

Констатујем да се нико више не јавља за реч. Да ли се неко од оптужених јавља за реч да стави примедбу?

Констатујем да се нико не јавља за реч.

Овако само да констатујем када сам почињала главни претрес наставак, констатовали смо да је присутан оптужени Александар Симовић и његови браниоци а није ушло у записник да је веће донело решење о спајању поступка, јер је на прошлом претресу раздвојен поступак у односу на Александра Симовића због његове тада привремене спречености јер је имао грип.

Констатујем да је у наставку претреса присутан и да је веће донело

РЕШЕЊЕ

О спајању кривичног поступка који је био раздвојен у односу на оптуженог Александра Симовића.

Сада ћемо прећи на читање налаза вештака за оптужене који су вештачени током истражног поступка.

Прелазим на читање по наредби истражног судије Посебног Одељења Округног суда у Београду Вучка Мирчића 8.7.2003. године Комисија вештака контактирала је са Јовановић Звезданом у просторијама Централног затвора у Београду којом приликом испитаник је одбио психолошко психијатријско испитивање с тога нисмо у могућности да вам доставимо тражени налаз и мишљење о његовом душевном здрављу и урачунљивости. Београд, 23.7.2003. године. Комисија вештака Др Бранко Мандић – психијатар, Др Бојана Кеџман – неуропсихијатар, Ана Најман – специјалиста клиничке психологије. Исти вештаци Др Бранко Мандић, Др Бојана Кеџман и Ана Најман дали су налаз и мишљење о душевном здрављу и урачунљивости Крсмановић Душана рођеног 10.5.1977. године. Експертиза се темељи на увиду у судски спис клиничким прегледом обављеним 11.7. и 16.7.2003. године.

Пошто се налази у списима овај налаз ја бих само прочитала мишљење , је сте ли сагласни да не читамо све за све остале.

Констатујем да су браниоци и оптужени као и заменик Специјалног тужиоца сагласни да се само прочита мишљење с обзиром да су странке у поступку упознате са садржином налаза.

МИШЉЕЊЕ

Вештаци су извршили увид у судски спис, те обавили психолошко тестирање и психијатријску експлорацију личности испитаника. Проведена испитивања код испитаника нису указала на постојање трајне, привремене душевне болести, душевне заосталости нити привремене душевне поремећености. Код испитаника не откривамо клиничке симптоме алкохолне зависности нити пак токсикоманске зависности од опојних дрога. У раном развојном периоду испитаника не откривамо посебне психо-патолошке садржаје. Одрастао је у комплетној примарној породици, током служења војног рока долази у сукоб са старешинама, бива хоспитализован у Психијатријској клиници «ВМА» а затим ослобођен од даљег служења војног рока. По изласку из војске не показује аспирације ка заснивању сталног радног односа, живи површним и необавезним стилем живљења и тај период је испуњен дисхармоничним односима са родитељима при чему наглашава занемареност од стране оца а посебно материјалну незбринутост. Повремено манифестује и криминално понашање. У одређеним периодима живота прекомерно конзумира алкохолна пића а затим следи и конзумација психо-активних супстанци, међутим не развија токсикоманске зависности од опојних дрога. Ступа у брачну заједницу, бива инкорпориран у криминалну субгрупу након чега долази низ кривичних дела која му се сада стављају на терет. Испитаник се презентује као емоционално нестабилна личност чије су интелектуалне способности у доњим границама просека. На емоционалном плану карактерише га наглашена лабилност, инфатилност, импулсивност као и значајан квантум унутрашње напетости. Однос према ауторитетима варира од лабавог амбивалентног до игноранског става. Оваква обележја личности испитаника свакако су последица одрастања и одгајања у оквиру примарне породице у којој није имало на располагању адекватну позитивну фигуру идентификације. Његова интересовања су сужена и усмерена ка задовољењу основних нагонских и афективних потреба. Све напред наведено указује да се ради о особи са недовољно формираним идентитетом и са неизграђеним позитивним системом вредности који би му служио као усмеравајућа и трајна одредница владања. Као особа са недовољно формираним и дифузним идентитетом придружује се

криминалној субгрупи да би појаснили његово даље психолошко и социјално функционисање морамо обратити пажњу на два аспекта ове криминалне субгрупе. При аспект јесте јасно диференцирана структура хијерархије ове субгрупе у којој су чврсто дефинисане улоге и задаци њених чланова. Ауторитети и лидери ове групе успевају да инструментализују до тада латентне и прикривене елементе малигдне агресивности испитаника за своје циљеве. Ове ауторитете испитаник уважава и извршава задатке без размишљања о последицама својих поступака, при томе он наглашава своју подређену и сугмисивну улогу у хијерархијској структури као и осећање угрожености и стрепње за своју породицу и себе. Други аспект ове криминалне субгрупе јесте њена социјална позиционираност односно инволираност у делове одређених државних структура. Ово код испитаника изазива осећање респекта па чак и фасцинације према лидерима субгрупе што само потенцира његову послушност и подређеност. Све напред наведено лимитира али не искључује његове способности рационалног избора и свесног опредељења. Међутим лепеза његових могућности решавање ситуација у којима се нашао пре почињања дела која му се стављају на терет свакако је била сужена а његова склоност изналажења адекватних излаза из ових ситуација је била умањена те је он поступао недовољно критично вођен тренутним осећањима припадности криминалној субгрупи којима се олако препуштао. Када све напред наведено доведемо у контекст његовог односа према кривичним делима која му се стављају на терет закључујемо да су његове способности значаја дела, схватања дела као и могућност управљања поступцима била смањена али не битно. Током клиничних испитивања код испитаника смо регистровали симптоме депресивног синдрома основни симптоми су напетост, анксиозност, хипертивно депресивно расположење, повремено присуство суицидних тримисли, идеја безперктивности и безизлазности. Констатује се и пад вољно нагонских динамизама у виду хипобуље и инсомније. Међутим потребно је напоменути да описани депресивни синдром јесте реактивне генезе односно да је последица боравка испитаника у неповољним пеналним условима и суочавању са последицама властитих поступака. Овај депресивни синдром дакле нема квалитет душевне болести. Због описаног актуелног дужевног стања испитанику може бити потребан медицински третман односно психијатријска помоћ, међутим мера безбедности медицинског карактера није индикована па је суду и не предлажемо. Значи закључак је Крсмановић Душан је емоционално нестабилна личност чије су интелектуалне способности доњим границама просека. Његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима има темпоре криминис биле су смањене али не и битно из разлога описаних у мишљењу. Испитанику може бити потребна психијатријска помоћ, међутим мера безбедности медицинског

карактера није индикована па је суду и не предлажемо. Комисија вештака Др Бранко Мандић, Др Бојана Кеџман, Ана Најман – клинички психолог.

Да ли неко има нешто да примети у односу на овај прочитани налаз и мишљење за Крсмановић Душана?

Констатујем да се нико не јавља да стави примедбу. Оптужени се не јавља за реч.

Прелазимо на читање налаза вештака за Пејаковић Сашу.

Закључак у односу на Пејаковић Сашу је да је особа са емоционално нестабилном структуром личности чије су интелектуалне способности у границама солидног просека. У време извршења кривичних дела која му се стављају на терет код испитаника не откривамо постојање неког психо-патолошког поремећаја. Његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле су очуване. Испитанику се психијатријско лечење не препоручује јер није ни потребно.

Има ли неко нешто да примети у односу на овај доказ.

Констатујем да се нико не јавља за реч. Нема примедби.

Имамо и за Сувајџића, њега не читамо, пошто је сведок сарадник.

Исти судски вештаци вршили су преглед и дали комисијски налаз и мишљење за оптуженог Тојага Жељка. Налаз се налази у списима, закључак је да Тојага Жељко је једноставно структурисана личност чије су интелектуалне способности у границама просека. У време извршења кривичних дела која му се стављају на терет код њега не налазимо постојање неког психо-патолошког поремећаја. Његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле су очуване. Испитанику психијатријско лечење није потребно.

Констатујем да смо прочитали овај налаз и закључак вештака у односу на оптуженог Тојага Жељка.

Има ли неко нешто да примети?

Констатујем да нема примедби на овај доказ.

Констатујем да су ови докази у односу на оптужене који су вештачени прочитани.

Веће је донело

РЕШЕЊЕ

Да се **УСВАЈА** предлог пуномоћника оштећених, адвоката Срђе Поповића и да се од Републичког Хидрометеоролошког завода достави извештај о стању климе и времена падавина за период од 12. марта 2003. године до 15. марта 2003. године. Приступам читању тог извештаја. Добили смо га 5.3.2007. године.

12.3.2003. године било је стабилно време са максималном температуром ваздуха од 20,7 до 20,8 степени Целзијуса, минималном температуром 7,4 до 8,4 степени Целзијуса што је знатно изнад нормалних вредности за март месец. Просечна максимална температура износи 11,8 степени Целзијусова. Просечна минимална 2,6 степени, просечна средња дневна температура 6,8. Средња дневна релативна влажност ваздуха износила је 54%. Ветар је био слабог до умереног интензитета са максималним ударима од 12,3 метара у секунди из Северног правца у 20,40 часова. Тек крајем дана услед приближавања фронталне зоне са Северозапада дошло је до јачег наоблачења и појаве слабе кише у периоду од 23,27 до 23,35 часова. 13. марта 2003. године дошло је до промене времена која је била последица продора влажније и осетно хладније ваздушне масе са Северозапада. Максимална температура ваздуха од 12,3 до 12,5 степени Целзијусова, минимална од -0,1 до -7. Средња дневна релативна влажност ваздуха износила је 78%. Ветар је био слабог до јаког интензитета са максималним ударима од 15,8 метара у секунди из Северозападног правца око 12 часова. Киша слабог до умереног интензитета падала је на Врачару од 00,25 до 3,10 часова а слаб до умерен снег у поподневним сатима од 17,43 до 19,30 часова. У 7 часова ујутру измерена је количина падавина од 1,2 милиметра на 1 м². У Кошутњаку пљусак снега од 18,05 до 18,10 часова па слаб снег до 18,40 часова. Снежни покривач се није формирао. 14. марта 2003. године наставља се са приливом влажног и хладног ваздуха, максимална температура ваздуха од 3,8 до 5,7 сетепени Целзијусова, минимална од -3 од -1,5, средња дневна релативна влажност ваздуха износила је 74%. Ветар је био слабог до умереног интензитета са максималним ударима од 8 метара у секунди из Североисточног правца око 16,30 часова. Снег слабог до јаког интензитета падао је од 6,35 до 9,30 часова. У 7 часова ујутру измерена је количина падавина од 01 мм

по 1 м² а у 19 часова 5 мм по 1 м². Снег слабог до јаког интензитета падао је од 15,27 до 18,30 часова у прекидима. Снежни покривач се формирао од 16,45 часова и задржао до краја дана. Висина снежног покривача 3 цм. Магла слабог интензитета од 16,38 до 18,10 часова. Метеоролошка видљивост је износила од 600 до 1000 метара (стоји метеоролошка видљивост и прозачност атмосфере која се изражава највећом даљином на којој осматрач нормалног вида може распознати њему познате предмете у околини при осматрању дању а светлосне изворе при осматрању ноћу). Сумаглица од јаког до слабог интензитета 18,10 до 19,40 часова и слаба сумаглица од 22,30 до 24 часа. 15.3.2003. године преовлађивало је облачно и хладно време али без падавина а снежни покривач се задржао само у преподневним сатима као и смањена видљивост. У прилогу вам достављамо сатне вредности метеоролошких параметара за наведене датуме и наведено подручје. Помоћник директора Драган Јовановић, дипл. метеоролог. И овде имамо ову табелу, можемо вам табелу ископирати и дати. То је значи ово што сам прочитала али само је дато табеларни преглед температуре ваздуха у току одређеног дана и времена.

Да ли има неко нешто да примети у односу на овај изведени доказ?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћник оштећеног немају ништа да примете. Да ли неко од бранилаца има некакву примедбу? За реч се јавио бранилац првооптуженог Милорада Улемека адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, мислим да овај извештај није потпун. Не садржи детаље. Ми смо на жалост сведоци они који живе овде у Београду, да Београд има неку своју микро климу посебно када се има у виду прелаз преко река, новобеоградски део, земунски део у односу на овај београдски део. Ја не желим, не могу дефинитиван да будем ја се заиста не сећам, али у дубоком сам убеђењу и то ми се безброј пута десило да кренем са Новог Београда где пљушти киша и дочека ме сунце тамо негде на «Газели» или обрнуто. Можда уколико постоји расположива средства или подаци можда би Републички Хидрометеоролошки завод могао да нам достави нешто детаљније, као што се позивао на Врачар или Кошутњак. Ја сам у дубоком убеђењу да они имају неке своје осматрачке станице, релеје или потребну опрему која прати, овај, падавине на одређеним подручјима Београда, а можда имају и на Новом Београду. Хвала лепо.

Председник већа: Добро, хвала. Да ли се још неко јавља за реч у односу на овај изведени доказ? Са бранилачке стране се нико не јавља за

реч. Да ли се неко од оптужених јавља да стави примедбу на изведени доказ.

Констатујем да се нико више од оптужених не јавља за реч да стави примедбу на изведени доказ.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да на снази остаје одлука о издвајању из списка изјаве окривљеног Безаревић Бранислава која је дата пред овлашћеним радницима Министарства унутрашњих послова у преткривичном поступку с обзиром да је првостепена одлука овог већа потврђена решењем Врховног суда Србије које се налази у списима, пошто је то правноснажно решено нема разлога да о томе поново одлучујемо.

Разматрајући предлоге пуномоћника оштећеног адвоката Срђе Поповића, веће је усвојило предлог да се изведе доказ читањем извештаја Комисије Владе Републике Србије од 13.8.2003. године ДТ.бр. 72 број 00002/2003/86 на околност да је према налазу ове Комисије Улемек означен као коловођа заједно са другим лицима у новембру 2001. године и организовао побуну управљену на угрожавању уставног поретка.

Такође се усваја предлог пуномоћника оштећеног и изводи доказ читањем отвореног писма бившег команданта «Црвених беретки» првооптуженог Милорада Улемека објављеног у листу «Блиц» од 28. јануара 2003. године.

Веће је по службеној дужности донело

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ читањем извештаја Комисије Владе Републике Србије од 13.8.2003. године ДТ.бр. 72 00002/2003/86 покушај атентата код Хале «Лимес». Тај доказ се односи на окривљеног Безаревић Бранислава.

Приступам читању ових извештаја.

На страни 24 извештаја Комисије Владе пише «побуна Јединице за специјалне операције». Према проценама већине саговорника Комисије циљ побуне ЈСО био је изнуда персоналних промена у МУП-у пре свега смене министра Унутрашњих послова Душана Михајловића али и Горана Петровића помоћника министра Унутрашњих послова и начелника Ресора Државне безбедности и Зорана Мијатовића заменика начелника Ресора Државне безбедности. Непосредан повод било је хапшење браће Бановић ради изручења Трибуналу у Хагу а стварни разлози су били следећи: хапшење Милорада, овде стоји Луковића након инцидента у Клубу «Ступица» који је непосредно наредио Зоран Мијатовић уз сагласност Душана Михајловића и његова смена са чела ЈСО-а, задржавање у притвору учесника отмице Мирослава Мишковића, хапшење Милошевића и браће Бановић у којима је учествовала ЈСО која стварају непокој у редовима ове јединице због страховања да би неко од њених припадника могао бити изручен Хагу. Побуна почиње у новембру 2001. године и траје један дан (од 9. до 10. новембра управо у време одсуства председника Владе Републике Србије Др Зорана Ђинђића и министра Унутрашњих послова Душана Михајловића из Србије. Командант ЈСО Маричић по наређењу Луковића који и даље врши функцију команданта ове јединице из сенке позива све своје припаднике да напусте своје радне обавезе и повуку се у касарну укључујући чак и чланове јединице који су радили на непосредном обезбеђењу одређених личности. Припадници ЈСО-а су блокирали неке саобраћајнице у Кули и ауто-пут код Центра «Сава». Постојала је бојазан да 1500 до 2000 људи из ЈСО-а са пуном борбеном опремом крену у правцу Београда и изазову несагледиве последице. Као контра меру МУП поставља цистерне на правцу Кула – Београд ЈСО добија посредну подршку дела врха савезне државе и неких медија који су организовани од стране Душана Спасојевића и Љубише Бухе. У току побуне припадници ЈСО-а у Кули су од Чедомира Јовановића који се тамо налазио у функцији представника Владе Републике Србије затражили оставку Душана Михајловића. Чедомир Јовановић овај ултиматум јасно одбија. По мишљењу релевантних саговорника Комисија ова јединица у том тренутку обзиром на ачињеницу да у Војсци Југославије постоји такође изражен патриотски блок представља веома јаку и јасну претњу демократском поретку у Србији. Јасно је да дефинитивно не постоји оружана формација која може да се супротстави у том тренутку ЈСО-у. Стога Влада Републике Србије прихвата оставке Горана Петровића и Зорана Мијатовића као врсту компромиса. Главне последице које су проистекле из ове побуне су издвајање ЈСО-а из РДБ-а и касније формирање Савета за државну безбедност при Влади Републике Србије чији председник постаје Др Зоран Ђинђић, кадровске промене у РДБ-у и долазак Андрије Савића за начелника и Милорада Брацановића за вршиоца дужности заменика начелника Ресора Државне

безбедности. ЈСО се више не ангажује на пословима обезбеђења личности. Креира се стратегија постепеног формирања нових полицијских формација које би могле да буду против тежа ЈСО-у пре свега Жанدارмерије. Врше се кадровске промене у САЈ-у и Секретаријату унутрашњих послова у Београду. Завршено цитирање.

Да ли има неко нешто да примети у односу на овај изведени доказ?

Заменик Специјалног тужиоца и пуномоћник оштећених немају примедбе. За реч се јавио бранилац првооптуженог адвокат Слободан Миливојевић, изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја бих претходно ради разјашњења да ли је у питању читање извештаја Комисије Владе Републике Србије од 13. августа 2003. године.

Председник већа: Да, јесте.

Адв. Слободан Миливојевић: Нажалост нисам имао прилике да се упознам, не знам ни ко је потписник.

Председник већа: Молим?

Адв. Слободан Миливојевић: Не знам ни ко је потписник, овај, тог извештаја, ни ко је био члан Комисије и ко су били чланови Комисије?

Председник већа: Ево овако, оћете да Вас упознам са саставом Комисије и потписницима? па пошто претпостављам да то имате у списима. Завршите примедбу па ћу Вам ја прочитати.

Адв. Слободан Миливојевић: Оћете ми прочитати па ћу онда радије.

Председник већа: Може, може. Овако стоји: Извештај о уређивању, организовању и функционисању система обезбеђења председника Владе Републике Србије Др Зорана Ђинђића с предлогом мера. Мандат Комисије Влада Републике Србије Одлуком о образовању Комисије за испитивање система обезбеђења председника Владе Републике Србије Др Зорана Ђинђића «Службени гласник Републике Србије» број 15/2003 је образовала Комисију за испитивање система обезбеђења председника Владе Републике Србије Др Зорана Ђинђића. У даљем тексту Комисија. Задатак Комисије је да испита чињенице које се односе на уређивање, организовање и функционисање система

обезбеђења председника Владе Републике Србије Др Зорана Ћинђића и да поднесе извештај Влади Републике Србије најкасније у року од 60 дана од дана именовања председника и чланова комисије са предлогом одговарајућих мера. Састав комисије. Решењем о именовању председника Комисије за испитивање система обезбеђења председника Владе Републике Србије Др Зорана Ћинђића «Службени гласник Републике Србије» број 52/2003 за председника Комисије именован је Проф.др Жарко Кораћ потпредседник тадашње Владе Републике Србије. Решењем о именовању чланова Комисије за испитивање система обезбеђења председника Владе Републике Србије Др Зорана Ћинђића «Службени гласник Србије» број 57/2003 у Комисију су именовани чланови Мр Светозар Чиплић судија Уставног суда Србије, Бруно Векарић секретар Министарства правде, Жељко Рашета начелник IV Управе БИА, Михајло Максић пуковник начелник Одељења за организацију полиције у МУП-у, Милован Лапчевић пуковник помоћник начелника Управе за обезбеђење у МУП-у и Др Будимир Бабовић експерт за полицијска питања. Послове секретара Комисије обављала је Рада Ковачевић саветник Генералног секретаријата у Влади Републике Србије на радном месту секретара Одбора за правни систем и државне органе. Ето комплетно прочитано. Објављено у «Службеним гласницима» тако да ништа није било што није покривено Одлуком тадашње Владе. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Наравно председниче кад год нешто треба да се покрије то ће се покрити на неки начин а то, о томе наравно иницијатори овог поступка строго воде рачуна. Пре свега ми смо у досадашњем току поступка саслушали један већи број лица који су били на руководећим функцијама у Влади Републике Србије од којих смо добили апсолутно поуздану информацију, немамо разлога да не верујемо да је Влада Републике Србије и одмах након протеста Јединице за специјалне операције формирала посебну Комисију и да је та Комисија утврдила да се не ради о оружаном побуну него да се ради о протесту.

Председник већа: То смо прочитали.

Адв. Слободан Миливојевић: Тако је. Е, сад, управо то и желим да укажем, е сада, овај извештај од 13.8.2003. године очигледно је био потребан да се припреме некаква завршна реч или да се тумачи у овом поступку оно стање које су они сами произвели и из читавог тог извештаја се види да је суштина посла који је требао Жарко Кораћ иначе један од главних рукуратора бившег тог руководства у Влади Републике Србије, имали су задатак и обавезу да утврде мере обезбеђења Премијера Владе Републике Србије, што нису учинили ни пре него што

је нажалост убијен покојни Зоран Ђинђић. Међутим, шта, они подмећу овде сада коске, подмећу нам друго решење, па уз сам извештај неупоредиво више садржине подноси питање како се понашала Јединица за специјалне операције а не које су то мере обезбеђења да би се заштитио будући Премијер Владе Републике Србије, подметање чисто. Због тога сматрам да овај извештај у сваком случају не заслужује ни на који начин, па можда сам и ја претерао сад у овој анализи и у овим коментарима, јер заиста не заслужује и сматрам да га не треба изводити као доказ.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко од бранилаца јавља за реч?

Констатујем да се нико од бранилаца не јавља за реч.

За реч се јавио првооптужени Милорад Улемек. Изволите.

Првоокривљени Милорад Улемек: Па ја имам примедбу на овај извештај зато што је овај извештај чиста подметачина и чист фалсификат, због чега. Прво ми овде говоримо да су тај извештај сачинили некакви релевантни саговорници па се онда они наводе.

Председник већа: Не говоримо ми, него пише тако у томе.

Окр. Милорад Улемек: Па добро, ал ми читамо, овај, онда се наводи имена и презимена тих сарадника. Ја право да Вам кажем ниам видео ни једног релевантног осим можда овог господина Бабовића који се бави тако том неком проблематиком. Под број 1, протест Јединице за специјалне операције није трајао 1 дан како је то наведено у том страшном саопштењу, већ је трајао 6 дана од петка увече до четвртка увече када је у Влади Србије уз присуство покојног Премијера Ђинђића, господина Михајловића и господина Лукића тадашњег начелника Ресора Јавне безбедности када су утврђена некаква правила и некакви нови обрасци који су били договорени на нивоу команде јединице у Министарству унутрашњих послова. Под број 2, Јединица за специјалне операције никада за време свог протеста није блокирала ни једну једину улицу у Кули. Под број 3, Јединица за специјалне операције никада, значи, од почетка свог постојања није у свом саставу имала 1500 до 2000 људи. Ја знам да су у страху велике очи и да су ти релевантни саговорници вероватно том цифром покушали да наметну некакво своје мишљење јавности или већ коме, како је то била једна кабадахијска и разуларена маса која је била спремна да јурне ка Београду и да поруши цео Београд, али сама та чињеница да они не да нису релевантни саговорници него нису имали појма о чему ни пишу ни говоре, говоре

саме ове њихове, њихова изјашњавања који су навели у том извештају. Даље, колико се ја овде сећам господин министар Михајловић на свом сведочењу је овде одговарајући на питања председника суда рекао да никад никакве цистерне нису постављане да би спречавале ничији долазак у Београд. Ми смо овде сад, односно Ви сте прочитали у том извештају да су они не знам из којих сазнања рекли да су некакви правци Кула – Београд закрчавани некаквим цистернама.

Даље, Чедомир Јовановић није у Кули присуствовао ни на једном једином састанку. Он је би присутан у Центар, али нити је присуствовао на састанку са господином Душаном Михајловићем нити је присуствовао на састанку када је био пок.господин Зоран Ђинђић. Тако да је то вероватно још једна овај прича релевантних саговорника који су покушали ту да убаце не би ли некако ажурирали та нека своја, те неке своје намере које су имали да ураде. Но, ја предлажем да се овај извештај или да нам се доставе подаци, значи од те исте комисије или од Министарства унутрашњих послова на основу чега, на основу којих података су они саставили такав извештај, и да нам се то да на увид, или да се тај извештај значи избаци из доказног поступка. Само толико.

Председник већа: Добро. Прелазим на читање овог извештаја покушај атентата код Хале "Лимес" Нови Београд 72 бр.00-002/2003/86 које је веће одредило по службеној дужности. Да ли се јавио за реч опт. Звездан Јовановић, пре него што пређем на читање овог извештаја. Реч има опт. Звездан Јовановић.

Опт. Звездан Јовановић: председавајући ја пре свега за тај извештај одговорно тврдим да је то једна конструкција обична, једна глупост. А постоји извештај, ја сам већ рекао да је комисија која је формирана од Батића и Веселинова, не могу да се сетим сада свих, долазила у Кулу обављала разговор са Командом са припадницима, писмен извештај је компелтан дат о свим детаљима од почетка до завршетка тога. Све то стоји негде у МУП-у али то није достављено суду. За то бих замолио да се то, ако мислите да се овај како се зове извештај прихвати у овом суду као доказ да се то прво достави на увид овом суду да видите начин на који је све рађено, одлуке ко је доносио, како и све остало. Јер постоји писмени извештај предат директно тој комисији. Само још толико, а што се тиче ових навода што је рекао Улемек ја стварно више то је обична глупост што су навели у том извештају. Хвала.

Председник већа: Прелазим на читање овог дела који сам најавила да је веће одредило по службеној дужности да се изврши као доказ покушај атентата код Хале "Лимес" Нови Београд. Дана 20.

фебруара 2003. године Протокол Владе Републике Србије писмено је обавестио Шесту управу Безбедносно информативне агенције о путовању Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића за Бања Луку на дан 21.02.2003. године. Радници Шесте управе Безбедносно информативне агенције истог дана обавили су консултације и договоре о детаљима посете са шефом Протокола Владе Републике Србије Момчилом Гајићем. У вези са наведеним путовањем сходно устаљеној пракси Шеста управа БИА 20.02.2003. године депешом бр.554 наложила је мере обезбеђења по трећем степену и исту проследила Секретаријату унутрашњих послова у Београду Центру безбедносно информативној агенције Београд, Управи полиције, Управи пограничне полиције за странце и управне послове и Оперативном центру. Такође Шеста управа БИА је о путовању информисала Министарство спољних послова (Службу за истраживање и документацију) да ће поводом посете Председника Владе Републике Србије у Бања Луку службено отпутовати предходница од четири припадника из Председниковог обезбеђења дана 20.02.2003.године. Поред имена чланова предходнице, врсте личног наоружања које ће носити и регистарски ознака аутомобила којима ће путовати затражено од ЦИД-а да о томе обавести надлежни орган земље домаћина ради издавања дозволе за привремено ношење оружја за време боравка у Републици Српској. Исти захтев ЦИД-а упућен је у вези непосредног пратиоца Председника Владе Милана Веруовића. На дан путовања у јутарњим часовима радници Шесте управе БИА су извршили противдиверзиони преглед авиона којим је Председник Владе требао да путује као и биолошко-хемијску и радиолошку заштиту кетеринга. Секретаријат унутрашњих послова у Београду је наведену депешу примљену 20.02.2003. године у 21,23 сати проследио својим организационим јединицама Управи саобраћајне полиције, дежурној служби и Станици пограничне полиције Аеродром Београд. Дана 21. фебруара 2003. године у 7,43 сати (прилог 1) управа саобраћајне полиције по добијању депеше одредила помоћника командира Станице саобраћајне милиције, полиције за ауто-пут, и прилазне путеве и три ауто-патроле са задатком да изврше појачану контролу саобраћаја на траси кретања на делу ауто-пута од укључења на Газелу код БИП-а до искључења за Аеродром Београд. Аутопатроле су извршиле обилазак наведене трасе, а након извршеног обиласка и увида да се саобраћај одвија нормално да нема заустављених возила у зауставној траци као ни паркираних возила на травњаку поред ауто-пута и да нема никаквих проблема за пролаз возила Председника Владе ка Аеродрому Београд известили су путем радио-везе да је траса чиста у шта се уверио и сам помоћник командира након што је лично извршио обилазак наведене трасе. После тога помоћник командира је наредио ауто-патролама да се стационирају и прате одвијање саобраћаја на три тачке. Петља за

укључење на ауто-пут из Улице Савске, петља Т6 и петља за укључење са новосадског пута на ауто-пут према Аеродрому. Станица пограничне полиције Аеродром Београд је за извршење овог задатка одредила три патроле. Једна од искључења са ауто-пута према Аеродрому Београд, друга на рампи за прихват и вођење до авиона и трећу на позицији Т4 где се налазио авион којим је Председник Владе путовао за Републику Српску. Ауто-патрола стационирана на мосту Газела је регистровала пролазак возила Председника Владе и о томе је устаљеном праксом известила помоћника командира путем радио-везе да је колона возила безбедно прошла и да су уочили да нема возила за вођење (стоји возило за вођење са полицијским обележјима). Око 09,25 сати радници из Председниковог обезбеђења су путем радио-везе обавестили дежурну службу Управе саобраћајне полиције Секретаријат унутрашњих послова у Београду да одмах на ауто-пут код Хале "Лимес" према Аеродрому Београд пошаљу једну ауто-патролу ради преузимања возача и возила који је у току вожње угрозило колону возила у којој се налазио Председник Владе. Поред тога о наведеном инциденту радници председниковог обезбеђења су телефоном обавестили и руководство Шесте управе БИА. Према извештају БИА и исказу саговорника комисије, ово смо рекли да нећемо читати, руководство Шесте управе ВИА то је значи, веће је одлучило да се не чита пети сатав са стране 37 овог извештаја. Прелазим на шести, руководство Шесте управе БИА након добијене информације о инциденту контактирало начелника Управе саобраћајне полиције Секретаријата у Београду обавестивши га о наведеном догађају и захтевало да се упути патрола на лице места да се возач камиона приведе с обзиром да се ради о припаднику "земунскг клана". Помоћник командира који се налазио на извршењу овог задатка је одмах упутио једну ауто-патролу која је од припадника из председниковог обезбеђења Љубише Јаношевића и Миладина Веруовића преузела Дејана Миленковића и теретно возило аустријских регистарских ознака подручја бр.Б824БФ и допратило га до објекта саобраћајне полиције. По доласку у наведену станицу радници министарства унутрашњих послова извршили су противдиверزيونи преглед возила и преглед на присуство опојних средстава, а затим упутили на ванредно технички преглед. Након консултације заменик директора БИА са МУП-ом РС због постојања сумње да се ради о кривичном делу покушаја атентата и фалсификовања исправе договорено је да се даљи разговор са Дејаном Миленковићем обави у Секретаријату у Београду, Треће одељење управа криминалистичке полиције и да се разговору укључе припадници БИЕ. Са овим констатујем да смо завршили читање онога што би нас интересовало из овог извештаја.

Да ли неко има нешто да примети у односу на овај изведени доказ?

Овај остатак нисмо читали, то претпостављам да сте разумели, веће није одлучило да се чита зато што би то било да на тај начин читамо оно што су они као оперативни радници сасзнали од Дејана Миленковића, на те околности нисмо читали.

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају примедби.

Да ли неко од бранилаца има примедбу?

За реч се јавља адв. Слободан Миливојевић, извлите.

Адв.Слободан Миливојевић: Председниче, ја се поново извињавам, можда седим на ушима али нисам чуо датум тог извештаја, од када је?

Председник већа: Нисте чули?

Адв.Слободан Миливојевић: Када је тај извештај сачињен?

Председник већа: Исто тада 13.08.

Адв.Слободан Миливојевић: Исто 13.08.2003. године. Па ево ја ћу овако да оставим вама већу на оцену да ли ће те то изводити као доказ или не. Али да укажем само на једну чињеницу. Тај извештај садржи потпуно супротно чињенично стање у односу на оно чињенично стање и оне околности које смо ми добили од актуелних оперативних радника ГСУП-а, БИА и од сведока односно припадника физичког обезбеђења Премијера Ђинђића. Потпуно супротно. Дакле, у том извештају се констатује да је тог дана извршен покушај атентата на Премијера Ђинђића. Од свих осталих смо чули да о томе није било разговора ни једног тренутка, да је било разговора само о фалсификовању и употреби фалсификата у евентуално саобраћајци, ништа више. А ви процените као веће да ли треба све те извештаје који су сачињени за потребе кривичног поступка, за потребе доказивања тамо неких памфлета и фроскула које су износили бивши политички и полицијски функционери у време акције "Сабља". Ако је то потребно нека гурају доказе колико год хоће можда ће неко некад то прочитати на боље.

Председник већа: Добро. Да ли има још неко нешто да примети од стране бранилаца?

Констатујем да се са бранилачке стране нико не јавља за реч.

За реч се јавља првооптужени Милорад Улемек, изволите.

Опт. Милорад Улемек: Ја имам примедбу на овај извештај зато што се он па или не уклапа са чињеничним стањем које смо ми овде извели на овом суђењу током свих ових година или је он фингиран. Прво нећу понављати ово што је рекао мој бранилац јер то стоји па стоји, значи да су они тада закључили да се ради о покушају атентата, а онда су привели Миленковића и написали му пријаву за фалсификат, то је једно. Друго ја колико се сећам овде нико, значи од оних људи који су се нашли на лицу места, а говорим о Миладину Веруовићу, значи једном од припадника обезбеђења и овом другом момку који је био са њим тада није нити препознао, нити знао ко је Дејан Миленковић. И онда не видим у опште начин како су ти органи којима је упућена та замолница да одмах дођу на лице места и покупе лице које је покушало да изврши атентат на пок. Премијера припадник "земунског клана". Ја колико се сећам тек је Миле Новаковић кад су му јавили, када је седео код генерала Лукића, кад су му јавили да је то Дејан Миленковић, па је он рекао: "Багзи", за мало што га срце није ударило, овај обнародовао да се ради о Дејану Миленковићу и да он има некакве везе са Душаном Спасојевићем. Тако да је то само указује на то, а како и зашто они то раде, односно фингирају све ове извештаје ја у то нећу да улазим. Међутим, оно што је најзанимљивије у целој овој причи је то да су они сви, значи већ тада тог првог дана када се десио тај инцидент код Хале "Лимес" овде говорили на суђењу да су они одмах знали да је то покушај атентата. Али ако сагледамо неко друго стање, а то је чињенично стање које се дешавало после тог инцидента онда видимо да они уопште нису размишљали да је то био било какав покушај атентата на пок. Премијера, јер колико смо могли да чујемо све оведе саговорнике који су овде долазили од значи људи који су били у самом обезбеђењу пок. Премијера па не знам до министра полиције који је ваљда најкомпетентнији у целој тој причи никакве мере безбедности нису нити подизане, нити предузимане, нити се било шта урадило да би се заштита пок.Премијера повећала. Е сада ако узмемо ситуацију да они закључе да је на неког покушан атентат, а тај неко је којим случајем премијер државе и после тога не ураде ништа да појачају његову безбедност па се на крају тај атентат деси, е па ја онда стварно морам да се запитам ко је шта радио у овој држави. Само толико.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч?

Констатујем да се нико више не јавља за реч.

Прелазим на читање отовреног писма како је тада наведено у "Блицу" од 28.01.2003. године, а решење сам прочитала већа.

"Блиц" 28.01.2003.године отворено писмо бившег комананта "Црвених беретки" "Јадна је земља кад Чуме решава тајне". Редакцији "Блица" јуче је после низа оптужби које је последњих дана на његов рачун изрекао Љубиша Буха "Чуме" достављено писмо бившег комананта "Црвених беретки" Милорада Луковића Легије. Писмо објављујемо у целини. "Одбројавају нам последње дане играјући се нашим судбинама као у осталом вас целог народа. Газе послења упоришта националног поноса и достојанства при чему љагају искрене патриоте желећи да их подведу под сопствене критеријуме понашања и владања, а који су испод и најнижих норми подаништва па и сопственог ниподаштавања. Прихватили смо бесплатну улазницу у свет 5. октобра 2000. године и учинили да тај пут прође без проливања српске крви. Веровали смо да је тај демократски глобални пут свет са нама и ми са њима. И када смо током бомбардовања бранили част и достојанство свог народа као војници и искрене патриоте када су нам се у сећању урезивње слике погинуле девојчице чије снове је разнела бомба па и сада и ако смо горко отржењени поступцима и понашањима оноих који нас данас воде у тај исти свет. Пристигли на искреној, спонтаној народној вољи учинили су и чине све да докажу и покажу како им до те воље није ни мало стало. Уместо да се 8. октобра 2000. године пресберу и јасно свима кажу колика је цена нашег прикључења модерним светским интеграцијама бројана у људским главама која се морају принети Хашком трибуналу окренули су се својим ситним политичким интересима и међусобним трвењима осликавајући на најгори могући начин своју праву ћуд, а онда је прорадио српски инат чије се границе не могу измерити нити зауставити и њиховим дојучерашњим свестским менторима била је одмах јасно да уместо равноправних политичких партнера имају пред собом политичке поданике који стално померају и изналазе нове нивое нисходљивости. Задао им је лекцију из патриотизма са темом Хагу држе хрватски политичари о томе како ипак постоје границе политичких компромиса и народног достојанства. Обезвређивање и омаловажавање сопствене државе као да нема краја. Заклете демократе, светски реформисти пуне две године држе за председника човека свргнутог режима, политичку марионету који су на крају каргом истоварили у Хагу. Кажу смењен је директор БИА јер није хтео да хапси Шљиванчанина и друге оптужене за ратне злочине. Питам се шта би било да их је ухапсио, да ли би му можда дали орден или да оставили да о њему суди народ и историја. Причају о мафији, криминалу, онеспособности полиције. Није полиција крива и није тачно да је неспособна већ је исполитизирано руководство којем је мера политички интерес, а не професионална обавеза. Каква мафија, неколико

раштрканих бандни. Све би се довело у ред да веома брзо само да постоји инретрес и воља појединаца. Јадна ли је земља и полиција у њој ако јој случајеве треба да решава Љубиша Буха зв."Чуме" својим сведочењима. Још је чуднија чињеница да се таквима служи да љагају и наше друге онима којима је и те како стало до ове земље и овога народа и који су то небројено пута показали и доказали. Не могу а да не помислим како је ипак све то дело истих људи, оних којима уопште није свето и којима ни до чега што је српско није стало, па ни до оних који су крварили и чија су мртва тела развлачена дуж ратишта и од којих је остало само скромно сећање на избледелој фотографији у Спомен соби наших хероја у Кули. Ако нећете и не желите да поштујете бивше, па ни садашње команданте поштујте бар мртва. Нико па ни историја вам то неће опростити, још мање они којима се апсолутно непотребно на овај начин додворавате. Треба да знате сваки народ поштује своје војнике, јер они су војници у служби отаџбине и само то хоће и да буду. Ваљда и због тога мени не дају да будем то што јесам, али за то хоће да буде оно што нисам да сам радио оно што нисам радио. Баш у томе је проблем, јер они раде оно што не треба да раде, а причају о оно што не мисле, значи лажу нас. Због тога мера мог живота је величина националног достојанства и патриотизма који носим у себи, а не количина подаништва и снисходљивости коју показујем према другима. Посебно према онима без којих не можемо нити хоћемо, али на прави начин. Боље ће мо се разумети и више ће нас и они поштовати, свет нам се смејао, нису могли чудом да се начуде како тај чувени реформски курс трпи Милошевића на челу Србије, али требало им је за лично поткусуривање које сви ми сваког дана и уживо гледамо и слушамо. Сплеткарења, оговрања, скупштинско - посланички итенресе пебацивке у којима више никоме живом није јасно па изгледа и њима самима с ким су у коалицији, за кога јесу, а за кога нису. Политика реваншизма и освете свак против свакога њен је основни мото, као да историја од њих почиње. За кратко време, много кратко заобравили су све. Крчме последње кредите народне воље у којима има места само за њих саме. Народ и ма ко други изгледа да им више није потребан ни за изборе, јер изгледа ни њих више неће бити. Верују ни нас јер им је толико стало да по сваку цену и на било који начин реше. Да нас се по сваку цену и на било који начин реше.

Завршено цитирање. Милорад Луковић Легија.

Прочитала сам ово изворно у целости.

Да ли има неко нешто да примети у односу на овај изведени доказ?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају ништа да примете.

Да ли одбрана има нешто да примети?

За реч се јавио бранилац оптуженог Милорада Улемека, изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја ћу вас замолити за један минут кратке консултације са мојим брањеником око изјашњења.

Председник већа: Можете.

Адв. Срђа Поповић: Само да искористим ову паузу у поступку.

Председник већа: Можете.

Адв. Срђа Поповић: То је кратка једна ствар. Хтео сам да питам да ли би могли да добијемо објашњење из којих разлога заступницима оштећених током прошле седмице није дозвољен увид у транскрипте ових пресретаних разговора?

Председник већа: Дозволите, радићемо о томе. Ја сам рекла вашој сарадници питање је да ли су транскрипти, то ћу дати објашњење сутра молим вас. Не могу вам дозволити увид у нешто у односу на нека лица која немају везе са овим поступком и питање није материјал код мене, знате.

Адв. Срђа Поповић: Је ли то део списка или није део списка?

Председник већа: Добићете објашњење колико сутра. Ја сам то планирала данас, али због својих специјалних породичних обавеза заиста не могу то да вам кажем. О томе ће веће донети одлуку и сутра саопштити након саслушања сведока. То сте требали да питате Специјалне тужиоце и једног и другог и уопште тужилаштво, код њих је тај материјал требало да буде знате. Ја се бавим истрагом и трагам где је то.

Адв. Срђа Поповић: Ја сам пошао од тога да је то део списка. Ако је то део списка, имам право увида у њега. Ако није део списка онда нам објасните зашто није део списка.

Председник већа: То ћемо објаснити сутра. Нећете дуго чекати.

Адв. Слободан Миливојевић: Ево овако, ја сам наравно хтео да се чујем и разговарам са мојим брањеником јер је то наводно његово писмо. Моје изјашњење је од прилике следеће, садржина тог писма, и ако је аутентична, је таква да не видим ни на који начин да је било коме, било шта запрећено, да је било коме било шта речено погрдно, увредљиво, или на било који други начин, нити да је у било ком тренутку стављено изнад било какво зло. Напротив, моје лично мишљење, не мора да значи да сам у праву, све оно што је написано као виђење онога што се дешава у овој јадној Србији и што се догађа и дан данас, све је то очигледно било тачно. Из садржине овог писма произилази да су претпоставке биле тачне. Нећу да се упуштам у политичке конотације, али једноставно принципијелно предложићу да се издвоји из списка јер је у питању чланак из штампе. Ако ћемо ми користити као доказ за било шта што је чланак из штампе, онда верујте ми могу да вас затрпам толико да ни ова зграда неће бити довољна да прими све оно што стоји. Дакле, присталица сам тога да користимо заиста аутентичне доказе, и предлажем због тога да се издвоји из списка. Иако ми истина искрено речено као грађанину Србије, а и као браниоцу Улемек заиста одговара садржина оваквог текста јер је урађена на врло примерен начин.

Председник већа: Да ли има још неко од бранилаца нешто да каже поводом овог доказа?

Констатујем да не.

Да ли се оптужени Улемек јавља за реч? Не.

Можете да изађете, ја бих вам поставила само једно питање у вези овога.

Колико сам сада разумела из примедби вашег браниоца, да ли ви кажете да ово писмо није ваше писмо и да је штампано само под вашим именом, презименом и надимком?

Окр. Милорад Улемек: Не. Ја значи кажем да сам ово ја писао, да је то моје писмо. Ја сада стварно напамет не сећам се од речи до речи шта сам рекао, али имам поверења у вас што сте то прочитали, без обзира што је то чланак из новина. Значи то јесте моје аутентично обраћање јавности и оно што овде сада желим да искористим да кажем да и дан данас значи апсолутно стојим иза сваке речи коју сам ту написао.

Председник већа: Добро. Хвала вам, можете се вратити на оптуженичку клупу.

Адв. Слободан Миливојевић: Чини ми се да се нисмо добро разумели. Ја нисам оспорио аутентичност писма, апсолутно. Само оспиравам питање да ли може новински чланак да се...

Председник већа: Добро. О томе ћемо одлучивати, ставили сте предлог за издвајање.

За данашњи дан смо исцрпили дневни ред по плану како сам ја предвидела. Да вас обавестим да је веће усвојило предлог пуномоћника оштећених за саслушање у својству сведока генерала Аце Томића. Његово саслушање обавиће се сутра са почетком у 9,30 часова. Сутра ћете добити и решења већа поводом предлога пуномоћника оштећеног који је изнео на прошлом наставку главног претреса, затим у вези предлога који је дат раније у вези транскрипата и њихових преслушавања и о томе да ли су саставни део списка или не у односу на кога се ти транскрипти на крају крајева односе и на који начин су прибављени, а сведок Аца Томић биће саслушаван на околност да ли се првооптужени Милорад Улемек састајао са генералом Томићем током 2001. године и посебно у време протеста Јединице за специјалне операције, ако јесте колико пута се састајао и да ли се том приликом првооптужени Улемек распитивао о евентуалној употреби војске Југославије посебно ових специјалних јединица Кобри у циљу спречавања протеста Јединице за специјалне операције и разорувања њених припадника. То би било све.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес, а наставак се одређује за:

20. март 2007. године са почетком у 9.30 часова.

Записничар

Председник већа-судија

OK 0131